

Welkom (14)

Ook binnen onze kerk is gesproken over de homo in de gemeente. Hoe welkom ben je in de kerk als homo? Er zullen regels worden opgesteld worden voor mensen die (praktiserend) homo zijn. Moeilijk vind ik dat als moeder. En natuurlijk weet ik dat er binnen een kerk regels moeten zijn, maar we zeggen toch altijd dat God onze Vader is en de kerk onze moeder? Zou een moeder haar kind aan tafel weigeren? Hoe welkom ben je in de kerk als homo?

Even kort voor wie dit leest en niet weet waar ik het over heb. In de kerk hebben we twee bijzondere instellingen: de Doop en het Avondmaal. Met de doop worden onze kinderen in Gods verbond betrokken. Ze horen er helemaal bij. God belooft bij hen te zijn.

Het Avondmaal is door Jezus ingesteld. Voordat Hij gekruisigd werd, brak hij het brood en dronk Hij de wijn met zijn volgelingen met de opdracht Hem zo te blijven gedenken. En ook dat je mag geloven dat je zonden vergeven zijn door Zijn bloed en offer. Voor onze kerk is het deelnemen aan deze sacramenten waarschijnlijk een stap te ver. Ik weet natuurlijk niet wat daar besproken wordt.

Maar dan denk ik toch: als de kerk een moeder is, zou een moeder haar kind aan tafel weigeren en nog wel tijdens een feest (wat het

avondmaal zou moeten zijn?) Ik denk het niet. En ik begrijp het allemaal best wel. Homoseksualiteit wordt in kerken nogal eens gezien als zondig. Man en vrouw zijn aan elkaar gegeven en niet man en man of vrouw en vrouw.

Dat is allemaal waar (en heel makkelijk), maar waar ik het meeste mee zit is het feit dat ten eerste hij zo gemaakt is. Dit is aangeboren. God is Zijn Schepper. En ten tweede is homoseksualiteit een "afwijking van de norm" die op het gebied van de liefde zit. Je kunt het niet ergens anders mee vergelijken. Je mag wel homoseksueel zijn, maar het niet in praktijk brengen. Dit betekent dat je de rest van je leven nooit een intieme (liefdes)relatie met iemand mag hebben.

Niet iemand bij wie je heerlijk kunt wegkruipen en waar je veilig jezelf mag zijn. Is dit iets wat we elkaar mogen opleggen? Is dit iets wat God ons oplegt? Mag weke kerk dan ook dit een ander opleggen? Ik ben geen theoloog en hoe je het ook went of keert, er zullen altijd voor en tegens zijn. Ik vel ook geen oordeel. Een aantal jaar geleden zou ik ook zo makkelijk gedacht hebben. Mogen de voors en tegens in een gemeente niet naast elkaar blijven staan?

Mij trof onlangs het volgende gedeelte in [de Bijbel](#). Het staat in Mattheüs 25. 35 Want Ik (Jezus) had honger en u hebt Mij te eten gegeven. Ik had dorst en u hebt Mij te drinken gegeven. Ik was een vreemdeling en u

hebt Mij in uw huis uitgenodigd. 36 Ik had niets om aan te trekken en u hebt Mij kleren gegeven. Ik was ziek en u hebt Mij opgezocht. Ik zat in de gevangenis en u bent bij Mij geweest.” 37 Deze goede mensen zullen vragen: “Here, wanneer hebben wij gezien dat U honger had en hebben wij U te eten gegeven? Of dat U dorst had en hebben wij U te drinken gegeven? 38 Of dat U een vreemdeling was en hebben wij U geholpen? Of dat U niets had om aan te trekken en hebben wij U kleren gegeven? 39 En wanneer was U ziek of zat U in de gevangenis en hebben wij U bezocht?” 40 Ik zal tegen hen zeggen: “Toen u dit voor één van mijn minste broeders hebt gedaan, deed u het voor Mij.”

Elly en Rikkert hebben hier een prachtig [lied](#) over gemaakt, getiteld Ik was hongerig. Sinds dit gedeelte in mijn gedachten kwam, toch wel een beetje mijn favoriet. Vooral dat stukje: Ik had dorst en u hebt Mij te drinken gegeven. Is dat niet wat we krijgen aan het Avondmaal: drinken. Mogen we dit elkaar onthouden? Mag een kerk dit mijn zoon onthouden? Hoe welkom ben je in de kerk als homo?

Wat denk je bovendien van: Ik was een vreemdeling (hoe eenzaam heeft hij zich gevoeld voordat hij uit de kast kwam) en u hebt Mij in uw huis uitgenodigd. En nogmaals: ik ben geen theoloog, maar ik ben wel moeder. Als moeder zal ik mijn kind nooit een feestelijke maaltijd onthouden, ook niet als hij

praktiserend homo zou zijn. Hij is altijd welkom.

Even nog een toevoeging: dit stukje is niet geschreven om welke kerk dan ook in een kwaad daglicht te stellen. Helemaal niet. Ik hou van de kerk. Het gaat om wat het met mij als moeder doet, niet als theoloog. Ik schrijf ook de term waarschijnlijk, omdat er nog geen officiële uitspraak is gedaan, niet naar onze zoon, niet naar ons en niet naar de gemeente. Ik weet alleen dat het speelt.

Annet van Ballegooijen

